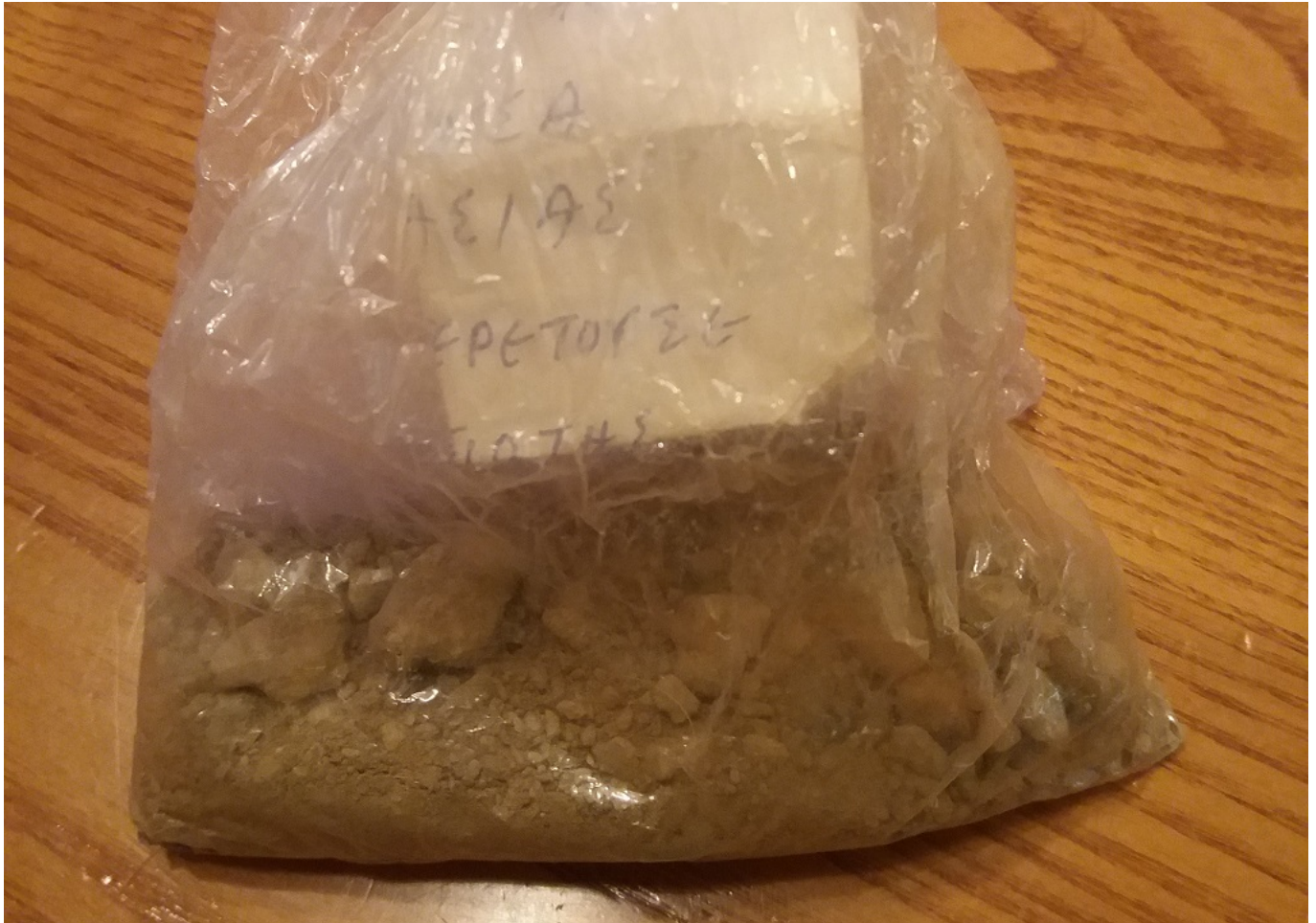

Βρήκε χώμα από την Προύσα του 1922 στο εικονοστάσι της μάνας του

/ [Επικαιρότητα](#)

Χώμα από την Προύσα βρήκε στο εικονοστάσι που είχε η μητέρα του στο σπίτι της ο Μιχάλης Κόκκινος, κάτοικος Νέας Αλικαρνασσού, που είναι μια από τις περιοχές του Ηρακλείου, με έντονο προσφυγικό στοιχείο.

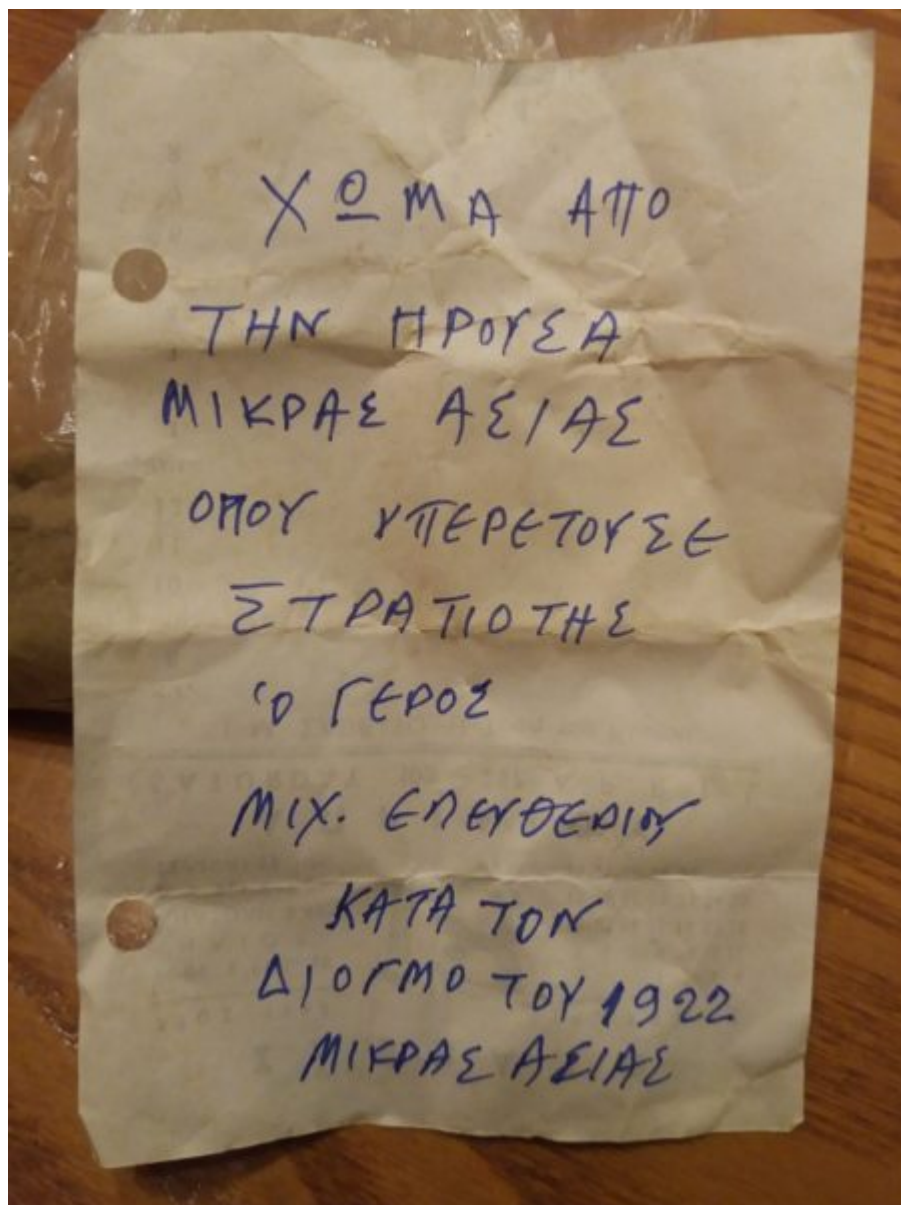
Η μητέρα του, που έφυγε από τη ζωή τον περασμένο Σεπτέμβριο, φύλαγε μέσα στο εικονοστάσι μαζί με ό,τι πολυτιμότερο είχε ένα σακουλάκι με χώμα από την Προύσα, το οποίο ο πατέρας της, λίγο πριν πάρει τον δρόμο της προσφυγιάς, το 1922, είχε αποφασίσει να κρατήσει μαζί του, για να θυμάται την πατρίδα, που άφηνε πίσω του.

Μιλώντας στο ΑΠΕ-ΜΠΕ ο κ. Κόκκινος, εξήγησε ότι δεν μπορούσε να πιστέψει αυτό που είχε στα χέρια του και πως η συγκίνησή του ήταν πολύ μεγάλη.

«Θέλησα να κάνω ένα ξεκαθάρισμα όσων είχε η μητέρα μου, για να δω ποια πράγματα μπορώ να χαρίσω, ποια να αποθηκεύσω και τι μπορεί να μην είναι χρήσιμο. Άνοιξα το εικονοστάσι και βρήκα το σακουλάκι με το χώμα. Δεν κατάλαβα τι ήταν, όμως έτσι όπως έπιασα το σακουλάκι κατάλαβα ότι κάτι έχει μέσα. Όταν διάβασα ότι επρόκειτο για χώμα από την Προύσα, πραγματικά δεν μπορώ να εξηγήσω αυτό που ένιωσα. Δεν ήξερα ότι υπάρχει αυτό το ενθύμιο, δεν μας είχε μιλήσει ποτέ η μητέρα μου. Η αλήθεια είναι ότι γνώριζα από παιδί πόσο δεμένοι ήταν με τον τόπο που άφησαν οι παππούδες και οι γιαγιάδες μας, αλλά **ποτέ δεν θα μπορούσα να πιστέψω ότι ανάμεσα σε όσα θεωρούσε η μητέρα μου ιερά και τα είχε μέσα σε αυτό το εικονοστάσι, ήταν και το χώμα που είχε μαζέψει πριν φύγει από την πατρίδα του, ο πατέρας της».**

Το σημείωμα μοιάζει να είναι γραμμένο πιο πρόσφατα, **«σημάδι ότι κάποιος που γνώριζε τι ακριβώς είναι αυτό, ήθελε να μας το γνωρίσει, για να ξέρουμε όταν θα το βρούμε, τι ακριβώς είναι»**, είπε ο κ. Κόκκινος που όσο επιχειρεί να φροντίσει και να αποθηκεύσει πράγματα της μητέρας του, είναι σίγουρος ότι θα εντοπίσει και άλλα κειμήλια.

«Ένιωσα και νιώθω ότι κάνω βουτιά στην ιστορία και πως με κάποιο τρόπο συνδέομαι με τους γονείς, τη γιαγιά και τον παππού μου, που θυμάμαι από μικρό παιδί να μας λένε ιστορίες για την πατρίδα στην οποία γεννήθηκαν. Πέρα από τη συγκίνηση, νιώθω και υπερηφάνεια για τους ανθρώπους αυτούς που μέσα από τον όλεθρο και τον δρόμο της προσφυγιάς, κατάφεραν και πάλι να σταθούν στα πόδια τους και να δημιουργήσουν», πρόσθεσε ο κ. Κόκκινος.

Πάντως, στην περιοχή της Νέας Αλικαρνασσού, σε πολλές από τις οικίες που έχουν αναφορά στο προσφυγικό στοιχείο, υπάρχουν κειμήλια που δεν έχουν αναδειχθεί.

«Είναι κάτι που το συναντάμε πολύ συχνά με αντικείμενα από τη Μικρά Ασία. Από κοσμήματα, εικόνες, σκεύη, υφάσματα, μέχρι οτιδήποτε άλλο οι άνθρωποι αυτοί

πήραν μαζί τους, φεύγοντας. Νομίζω ότι πέρα από την ανάγκη να έχουν μαζί τους κάποια πράγματα, είχαν την ανάγκη να κρατήσουν και κάτι που να τους θυμίζει τον τόπο τους. Είμαι σίγουρος ότι φεύγοντας, μπορεί να μην το ήθελαν, αλλά ένιωθαν ότι ίσως να μην μπορούσαν να γυρίσουν ποτέ πίσω», ανέφερε στο ΑΠΕ-ΜΠΕ ο πρόεδρος της τοπικής κοινότητας Νέας Αλικαρνασσού, **Αντώνης Σεκέρης**.

Ενόψει δε της συμπλήρωσης 100 ετών από την Μικρασιατική Καταστροφή, ο κ. Σεκέρης τόνισε ότι εκτός από τις εκδηλώσεις που προγραμματίζουν, διεκδικούν να πραγματοποιηθεί ένα μουσείο για τον Πολιτισμό της Μικράς Ασίας στο Ηράκλειο, «όπου τέτοιου είδους εκθέματα, αντικείμενα που είχαν μαζί τους στο μεγάλο ταξίδι της προσφυγιάς οι πρόγονοί μας, θα αποτελέσουν κομμάτια ιστορίας που θα μπορούν να βλέπουν οι νέες γενιές», συμπλήρωσε ο πρόεδρος της τοπικής κοινότητας Νέας Αλικαρνασσού.

ΠΗΓΗ: ΑΠΕ-ΜΠΕ